

A rákoscsabaiak három kívánsága...

Mindenki örömmel várja januárt, amikor Nagy-Budapesthez csatolják őket

Nagy-Budapest legtávolabbi községének, Rákoscsabának vasúti állomásán márványtábla hirdeti, hogy a hároméves terv második évében verseny munkában fejezték be építését a Budapest—Józsefvárosi Osztálymérnökség dolgozóit, 1948. XI. 20-án. Tarkos villaházak veszik körül az állomás környékét. Strandfürdő medencéje csalogatja a nyári melegben odaérkezőket.

Régi vágyunk teljesül...

A 17.000 lakosú község bírájától id. Gerendai Jánostól kérdezzük meg, mit vár Rákoscsaba Nagy-Budapesthez való csatolástól?

— Itt mindenki örömmel fogadja az egyesítést. Régi vágyunk teljesedik vele — feleli a bíró. — Hogy csak egyet említsék, most adó, rendőrség, közellátás dolgában Budapesthez tartozunk, ezzel szemben Rákoscsaba a gödöllői járás községe, így járásbíró-sági, telekkönyvi és egyéb közigazgatási ügyekben Gödöllőre kell járni. A

község lakosainak rengeteg érdeke fűződik Budapesthez. 5600 hetijegyes dolgozó jár naponta Budapestre és azoknak a száma, akik naponként havijeggyel utaznak budapesti munkahelyükre, szinte ugyanannyi.

Három fontos kérdés

Id. Gerendai János községi bíró mellett kisebb társaság van, amikor beszélgetünk vele, egyik is, másik is hozzászól a kérdéshez, beszél faluja sorsáról és azokról a reményekről, amelyek beteljesedését Nagy-Budapesttől várják.

Három fontos kérdés körül összpontosul a probléma. Nagy a vízhiány Rákoscsabán. Az egyes házakból kilométerekre járnak vizeskanálakkal, hogy jó ivóvizet kapjanak. Pedig a víz itt nagyon fontos. Rákoscsaba máris kertvárosnak számít, apró házait kertek övezik, amelyek öntözéséhez temérdek víz kell.

Nagy-Budapesttől várják azt is, hogy a villany a szegényebbek há-

zaiba is eljusson. Az újpesti Phöbus már 50 évvel ezelőtt bevezette a villanyt Rákoscsabára, de még ma is az a helyzet, hogy a házak felében nincs villanyvilágítás.

A harmadik főproblémájuk az utak rendezése. Utjak rosszak, pedig a község úthálózata 187 kilométer. A községi bíró, aki most 70 éves, emlékszik arra az időre, amikor csak 500 lakosa volt a mai 17.000 lelket számláló Rákoscsabának. 1910 óta parcellázások révén fejlődött ez a község akkorára, mint amilyen most.

Több kultúrát!

Sétálgatunk a faluban. Nézzük iskoláit, templomait. Őt általános iskoláját az elmúlt tanévben szervezték államiakká.

— Közoktatásunk és művelődésünk fejlődését is várjuk a Nagy-Budapesthez való csatolástól — mondja egyik kísérőnk. — Akármilyen lelkesen dolgoztak is az itt működő nevelők, eddig mi mindig csak fölnéztünk Budapestre. Januártól úgy érezzük, hogy egyikek leszünk vele.

A Közértnek négy fiókja van a faluban. Ennek is sok áldását látják. Csak egy példára hivatkoznak. Étolajért eddig Rákoskeresztúrra kellett járniok...

Jobb közlekedést!

A közlekedés gyorsabbá és olcsóbbá tételét is reméli Rákoscsaba népe. Vasútforgalma jó, de bíznak abban, hogy bekapcsolják a főváros autbuszforgalmába és a többi környező városhoz hasonlóan kétfőtintós átszállójeggyel tudják megoldani a fővárosba való utazást.

Még néhány problémájukat vetik fel. Ezek közé tartozik, a gyümölcsértékesítés kérdése. Szeszföldét szeretnének, amely feldolgozná gyümölcsfeleslegüket. Lakáshiány van Rákoscsabán. Az utóbbi időkben 700 házelket parcelláztak, remélik, hogy ezeken rövidesen megindul az építkezés.

Ezek Rákoscsaba főproblémái. A lakkosság, ipari munkások, közalkalmazottak és a 300 parasztszalád örömmel várja a januárt, amikor is Nagy-Budapest polgárai lesznek és élvezni fogják azokat az előnyöket, amelyeket Nagy-Budapest nyújt majd nekik.